

МЕНЕДЖМЕНТ ЯК СПЕЦИФІЧНА СФЕРА ЛЮДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Волошин Е.О.,

*студент гр.МЕН-19-дист,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ Україна,
e-mail: VoloshynEO@krok.edu.ua*

В період сьогодення важко назвати більш важливу і багатогранну сферу людської діяльності, ніж управління, або менеджмент, від якого в значній мірі залежать як ефективність виробництва, так і якість обслуговування населення.

Організаційна структура управління — це форма поділу праці, що закріплює певні функції управління за відповідними структурними підрозділами апарата управління. У широкому розумінні задача менеджерів полягає в тому, щоб обрати ту організаційну структуру, яка найкраще відповідає цілям і задачам підприємства, а також внутрішнім і зовнішнім факторам, що впливають на неї. Найкраща структура — це та, яка найкращим чином дозволяє підприємству ефективно взаємодіяти із зовнішнім середовищем, продуктивно і доцільно розподіляти і спрямовувати зусилля своїх співробітників і таким чином задовольняти потреби клієнтів і досягати своїх цілей із високою ефективністю [4].

Перехід до ринкових відносин в практиці господарювання вимагає принципово нових змін щодо методів управління на всіх рівнях управлінської ієрархії. Саме це висуває необхідність дослідження нових підходів і форм управління, зокрема, менеджменту як особливого типу управління.

Поняття «менеджмент», незважаючи на столітню історію науки, нині остаточно не з'ясоване, досі немає його чіткого визначення. Це зумовлено, зокрема, тим, що ця категорія постійно поповнюється новим змістом, збагачуються її функції, зростають роль і значення в соціально-економічній сфері. Проблема ефективності управлінської діяльності потребує дуже великої уваги, тому і є найбільш дослідженою та, водночас, однією з найактуальніших [6].

Її основними особливостями є численність та неоднорідність управлінських ситуацій, управлінських циклів, суб'єктів та об'єктів управління, різноманітних зв'язків між ними, неможливість у багатьох випадках однозначно визначити критерії ефективності, а також високий ступінь динаміки змін вищезазначених факторів та їх вплив на ефективність управління у процесах розвитку.

Менеджмент як наукова дисципліна пройшов досить довгий, та суперечливий шлях розвитку, тому і розглядати його безумовно потрібно з урахуванням історичного досвіду, тих задач і цілей, що ставилися на різних етапах його розвитку. Необхідно підготувати менеджерів до сприйняття сучасних проблем менеджменту як сфери управління крізь історичну призму, що дає змогу зрозуміти логіку походження. Та розвитку даних проблем [3].

Зазначена проблематика перебуває в полі зору вчених. Дослідженню її різноманітних аспектів присвятили велику кількість наукових праць закордонні

і вітчизняні економісти: Румянцев З. П., Лафта Дж. К., Тіщенко А. Н., Кизіма Н. А., Догадайло Я. В., Каплана Р. С., Нортон Д. П., Мазур І. І., Шапіро В. Д., Ольдерогге Н. Г. Проте різні точки зору, які представлено в цих роботах, породжують все більше дискусійних питань. Тому дана проблема вимагає більш глибокого вивчення.

Опрацювавши наукову літературу з проблем ефективності управлінської діяльності можна констатувати, що розв'язання проблеми досягнення високої ефективності управління залежить від багатьох умов, а саме: техніко-технологічних; фінансово-економічних; політико-правових; морально-ідеологічних; організаційно-управлінських, та професійно-особистих якостей менеджерів. Саме в процесі управління і пов'язуються всі умови, важелі й засоби досягнення зазначеного завдання. Тому шлях до досягнення високої ефективності будь-якого виду суспільної праці лежить у підвищенні ефективності управлінської діяльності.

Формування ефективної системи керування на мікрорівні потребує не тільки акумуляції найвизначніших світових здобутків у цій галузі, а й відображення особливостей соціально-економічних процесів в Україні. Сліпе копіювання зарубіжних моделей менеджменту не тільки не дає користі, а навпаки, шкодить реформуванню економіки. В менеджменті величезне значення мають національна психологія, традиції, соціально-культурні чинники, духовні цінності тощо [1].

Першочерговими задачами менеджменту саме як науки є розробка, експериментальна перевірка, та впровадження наукових підходів, принципів, та методів, що здатні забезпечити перш за все надійну, та ефективну роботу колективу, шляхом випуску високоякісного, а отже конкурентоздатного товару, з подальшими перспективами.

Список використаних джерел:

1. Азарян, Н.О. Бабенко та ін.; Упоряд. О.І. Сидоренко, Л.С. Макарова. - 2-ге вид.. - К.: Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні, 2008. – 648 с.
2. Морозов В.В. Прийняття проектних рішень в управлінні проектами: навчальний посібник/ В. В. Морозов, Є. Д. Кузнецов. - К.: Університет економіки та права "КРОК", 2011. - 196 с.
3. Рокоча В.В. Міжнародний менеджмент: навчальний посібник/ В. В. Рокоча, Б. М. Одягайло, В. І. Терехов. - К.: Університет економіки та права "КРОК", 2016. - 172 с.
4. Ткаченко Л. С. Продуктивність праці у аспекті формування концепції управління підприємством / Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: зб. наук. Пр. 2012. Т. 1, вип. 2. С. 139–141;
5. Яркіна Н.М. Економіка підприємства: навчальний посібник/ Н. М. Яркіна. - Вид. 2-ге перероб. і доп.. - К.: Видавництво Ліра-К, 2017. - 596 с.
6. Яколець Л. Д. Кар'єра менеджера: Вісник економічної науки України. 2010. № 2. С. 86-94;